

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 405/08-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. decembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti D., a. s. M., zastúpenej JUDr. M. K., M., vo veci namietaného porušenia jej základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom a nekonaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 GPt 125/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti D., a. s. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. októbra 2008 doručená sťažnosť spoločnosti D. a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom a nekonaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 GPt 125/07.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa 5. decembra 2007 domáhala na generálnej prokuratúre zrušenia uznesenia Okresnej prokuratúry M. (ďalej len „okresná prokuratúra“) sp. zn. 1 Pv 1139/07 z 26. novembra 2007, ktorým došlo k zamietnutiu jej sťažnosti proti uzneseniu povereného policajta Obvodného oddelenia Policajného zboru M. (ďalej len „policajt“) sp. zn. OPP-662/00-MI-2007 z 5. októbra 2007. Uvedeným uznesením policajt rozhodol o zastavení trestného stíhania vo veci prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že *„skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, keďže páchatel' čin nespáchal vlámaním. Do uvedeného vozidla vnikol bez použitia násilia, prekonania prekážky a hodnota odcudzených vecí neprevyšuje čiastku 8 000,- Sk“*.

Dňa 14. decembra 2007 bol podnet sťažovateľky z generálnej prokuratúry odstúpený na ďalšie konanie Krajskej prokuratúry K. (ďalej len „krajská prokuratúra“), ktorá jej podnet ako nedôvodný odložila v konaní vedenom pod sp. zn. 1/1 KPt 959/07 z dôvodu, že *„K naplneniu skutkovej podstaty trestného činu krádeže... resp. poškodzovania cudzej veci... nedošlo pre absenciu formálneho znaku skutkových podstat uvedených trestných činov, t. j. spôsobenie malej škody - 8 000,- Sk. S týmito skutočnosťami sa prokurátor vo svojom uznesení patrične vysporiadal...“*.

Dňa 23. apríla 2008 podala sťažovateľka opakovaný podnet na zrušenie rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní, na ktorý jej generálna prokuratúra listom č. k. IV/6 GPt 128/07-4 z 9. mája 2008 oznámila, že ho prijala a o výsledku bude informovaná v zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehote.

Generálna prokuratúra podaním č. k. IV/6 GPt 128/07-12 z 9. júna 2008 oznámila sťažovateľke, že po preskúmaní vyšetrovacieho spisu policajta, dozorového spisu okresnej prokuratúry sp. zn. 1 Pv 1139/07 a krajskej prokuratúry sp. zn. 1/1 KPt 959/07 konštatuje, že jej opakovaný podnet nie je dôvodný. V podaní podrobne rozobrala dôvody, prečo jej podnet odložila, a v závere jasne poučila sťažovateľku, že prípadné jej ďalšie opakované podnety bude vybavovať *„iba vtedy, ak budú obsahovať nové skutočnosti (§ 34 ods. 2 zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov)“*.

Dňa 25. júna 2008 preto podala sťažovateľka tretí podnet generálnej prokuratúre, ktorá jej podaním č. k. IV/3 GPt 128/07-15 zo 7. júla 2008 oznámila, že jej opakovaný podnet z „25. 6. 2008 nebude prokuratúra vybavovať, nakoľko neobsahuje žiadne nové skutočnosti oproti tým, o ktorých už bolo na prokuratúre rozhodnuté. Na túto zákonnú úpravu som Vás upozornila vo vybavení Vášho predchádzajúceho podnetu pod sp. zn. IV/6 GPt 128/07 zo dňa 9. 6. 2008.“

Dňa 4. augusta 2008 podala sťažovateľka ďalší opakovaný podnet (štvrtý), ktorý bol vybavený generálnou prokuratúrou podaním z 3. septembra 2008 č. k. IV/6 GPt 125/07-17. Generálna prokuratúra v ňom okrem iného uviedla, že „preskúmaním príslušných spisov bolo zistené, že Váš opakovaný podnet zo dňa 04. 08. 2008 ako aj podnet z 21. 07. 2008 súvisí s vybavovaním opakovaného podnetu z 23. 04. 2008, ktorý Generálna prokuratúra SR vybavovala pod sp. zn. IV/6 GPt 128/07. O spôsobe vybavenia podnetu ste boli upovedomení prípisom z 09. 06. 2008. Všetky tieto podania sa týkajú zákonnosti konania vo veci vedenej na Obvodnom oddelení PZ M. ČVS: OPP-662/00-MI-2007. Týmto považujem Vaše podnety vedené pod sp. zn. IV/6 GPt 125/07 na Generálnej prokuratúre SR za vybavené.“

Toto podanie považuje sťažovateľka «za predčasné z dôvodu procesných pochybení nakoľko GP SR odňala poškodenej spoločnosti - sťažovateľke konať pred iným orgánom apelujem na čl. 48 ods. 2)... „aby sa mohol vyjadriť ku všetkým“... v spojení s § 2 ods. 5), 7), 10), 12), a s §§ 46-52 TP, Zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre §17 ods. 2) písm. c). Písomné vyjadrenie - opatrenia sú nejasné, nezrozumiteľné a teda nepreskúmateľné».

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol nálezom takto:

„1. Základné právo D., a. s. na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry SR vedenom pod sp. zn. IV/1GPt 125/07 porušené bolo.

2. *Generálnej prokuratúre SR vo veci vedenej pod sp. zn. IV/1GPt 125/07 vracia vec na ďalšie konanie.*

3. *Generálna prokuratúra Slovenskej Republiky je povinná uhradiť trovy právneho zastúpenia D., a. s. na účet advokáta JUDr. M. K., M., vo výške 7. 938,-Sk (slovom sedemtisícdeväťstotridsaťosem slovenských korún) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“*

Súčasťou sťažnosti bola žiadosť o nezverejňovanie mena a priezviska sťažovateľky a jej právneho zástupcu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa tohto ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú treba považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 237/05, IV. ÚS 247/05).

Sťažovateľka tvrdí, že k porušeniu jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy došlo postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 GPt 125/07, pretože generálna prokuratúra sa nestotožnila s jej názorom, podľa ktorého nemalo byť zastavené trestné stíhanie proti neznámemu páchatelovi pre trestný čin krádeže, prípadne poškodzovanie cudzej veci, ktoré sa viedlo na základe podnetu sťažovateľky ako poškodenej v tomto konaní.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Takým orgánom môže byť aj generálna prokuratúra.

Súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je nepochybne aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu, alebo opakovaného podnetu [§ 31 ods. 2 a § 34

ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“)], pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou toho práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jeho podnetu (podaniu) vyhovelí (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03 a III. ÚS 133/06).

Podľa § 31 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa druhého odseku citovaného zákonného ustanovenia podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 zákona o prokuratúre podnet možno podať na ktorejkoľvek prokuratúre.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Po preskúmaní sťažnosti sťažovateľky ústavný súd je toho názoru, že generálna prokuratúra sa jej podnetmi v napadnutom konaní náležite zaoberala a o spôsobe preskúmania riadne sťažovateľku aj vyrozumela.

Dňa 23. apríla 2008 podala sťažovateľka opakovaný podnet na zrušenie uznesení orgánov činných v trestnom konaní, na ktorý jej 9. júna 2008 generálna prokuratúra oznámila, že nie je dôvodný, a preto ho odložila. Svoj postup odôvodnila konkrétnymi skutočnosťami, ktorými došlo k zastaveniu trestného stíhania vo veci prečinu krádeže, resp. poškodzovania cudzej veci, a konštatovala, že uznesenia policajta o zastavení trestného stíhania i okresnej prokuratúry, ktorá zamietla jej sťažnosť, sú zákonné a správne a vychádzajú z platných právnych predpisov, najmä z Trestného zákona a Trestného poriadku. Generálna prokuratúra v tomto oznámení náležite vysvetlila sťažovateľke dôvody takého postupu a v závere uviedla, že prípadné jej ďalšie opakované podnety bude vybavovať iba vtedy, ak budú obsahovať nové skutočnosti podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre.

Ústavný súd tiež konštatuje, že generálna prokuratúra aj pri vybavovaní ďalších podnetov sťažovateľky (pri treťom a štvrtom podnete) postupovala v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o prokuratúre, keď jej jasne odkazujúc na predchádzajúce vybavenie jej opakovaného podnetu odpovedala, prečo sa jej ďalšími podnetmi nezaoberala. Skutočnosť, že generálna prokuratúra dospela k inému záveru, a tým sa odchyľila od očakávaní a predstáv sťažovateľky, ešte neznamená, že došlo k porušeniu jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Z tohto dôvodu ústavný súd vyvodil zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti smerujúcej proti generálnej prokuratúre a rozhodol o jej odmietnutí už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2008